

DR. FODOR BALÁZS GÁBOR*

Az adókijátszás és annak következményei a személy- és vagyonvédelemben

Az adókijátszás fogalma az adójogi normák illegális megsértését jelenti, szemben például az adótervezéssel vagy az adókikerüléssel, melyek az adócsökkentés legális módjait takarják. Az adókijátszás körébe tartozik a büntetőjogi kategóriát képező költségvetési csalás¹, illetve a pénzügyi jog által szankcionált, de a büntetőjog által nem üldözött adójogi normasértés is. Az adókijátszás éves szinten jelentős bevételkiesést jelent mind a hazai, mind az Uniós költségvetésnek, továbbá az adócsaló cégeknek komoly versenyelőnyt jelent a költségsökkentés ezen jogellenes módja a tisztességesen adózó versenytársakkal szemben.

Magyarország és az Európai Unió számos intézkedést tesz az adókijátszás és a pénzmosás visszaszorítása, illetve a jogellenesen megszerzett vagyon hatékony elvonása érdekében. Gondoljunk például az online számlákra, az EKÁER és VIES rendszerre², illetve a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény folyamatos szigorításaira.³

A hazai és Uniós büntetőjogpolitika alapján a büntetőjogalkotás egyre szélesebb cselekményi kört von a költségvetési csalás és a pénzmosás tényállásába, ahogy vagyonelkobzásra is egyre több esetben kerülhet sor. Gondoljunk csak a kiterjesztett hátrányú vagyonelkobzás⁴ egyre szaporodó eseteire, melyek alapján konkrét bűncselekményből származóság bizonyítása nélkül lehet elkobozni az elkövető vagyonát a törvényben meghatározott esetekben például azért, mert életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan. Az anyagi szabályok minél szélesebbkörű érvényesülése érdekében az eljárási szabályok is jelentős változtatásokon estek át a 2017. évi XC. törvény (Be.) elfogadásával. Az „új” eljárási törvény a vagyonvisszaszerzésre nyomatékos hangsúlyt fektet, a Be. szerint a büntetőeljárás kiemelt célja – a bűncselekmény és az elkövető személyének felderítése mellett –, hogy a hatóságok az eljárás során minden szükséges intézkedést megtegyenek az elkobozható vagy a vagyonelkob-

zás alá eső dolog vagy vagyon felderítése és biztosítása érdekében.⁵

A vállalkozóknak tehát a gazdasági, adózási kihívásokon kívül állami szigorra is számítaniuk kell működésük során vagy akár azután is. A személy- és vagyonvédelmi cégek, ahogy más jelentős élők munkaadó igényű vállalkozások is komoly adóterhekkel kell, hogy számoljanak.

Az ilyen cégek legjelentősebb közteherkiadásait az általános forgalmi adó és a munkáltatással együtt járó kötelezettségek fizetése jelenti.

A vagyonvédelmi szolgáltatást nyújtó társaságok közötti piaci versenyben az egyik legfontosabb szempont az ár, tehát, hogy például az adott vállalkozó egy óra őrzést mennyiért vállal el. Azok a cégek, amelyek adókijátszással legálisan kigazdálkodhatatlan áron vállalnak munkákat, tisztességtelen versenyelőnyre tesznek szert, egyben más szereplőket is ilyen magatartásra kényszerítenek, ettől az egész ágazat „mérgezetté” válik.

A személy- és vagyonvédelmi ágazat problémáját mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazók már jól ismerik, ennek nyomán a személy- és vagyonvédelmi törvény (SzVMt.)⁶ számos szigorító, illetve adminisztratív előírást tartalmaz, mint a szerződések írásba foglalási kötelezettsége vagy az alvállalkozói lánc megszüntetése.⁷ A törvény idevonatkozó indoklása szerint, *az alvállalkozói lánc megszüntetésével jelentős mértékben lehet csökkenteni a fekete- illetve a szürkefoglalkoztatást, ami jelenleg a foglalkoztatottak kb. 40–50%-át érinti.*

A visszaélések elkerülése érdekében az illetékes miniszter minden évben a Magyar Közlönyben közleményt tesz közzé a vagyonvédelmet ellátó vállalkozás által vagyonvédelmi feladat elvégzéséhez szükséges, egy munkaóraóra vetített minimális költség (rezióradíj) mértékéről.⁸

A NAV pedig útmutatásokat, illetve tájékoztatásokat ad ki az adóhatóság által figyelembe vett szempontokról, az adózóktól elvárt nagyfokú gondosság, körültekintés és felelősség tekintetében.⁹

Mindezekon felül mind az adóügyekben, mind a büntetőügyekben eljáró bíróságok is szigorú elvárásokat támasztanak a vagyonvédelemben tevékenykedő cégek és személyek irányába. A Kúria Kfv.35.268/2015/6. számú döntésében *súlypontilag mutat rá, hogy a vagyonvédelmi tevékenység különleges szakismeretet, illetőleg bizalmas feladatokat ellátását kívánja meg, és különböző engedélyezési eljárásokkal, kontrollal garanciálisan szabályozott, melyre*

⁵ 2017. évi XC. törvény (Be.) általános indoklás II. pont: A büntetőeljárások gyakorlatában nyilvánvalóvá kell válnia, hogy bűncselekmények elkövetése nem kifizetődő tevékenység, a bűnös úton elért gazdagodás nem tartható meg.

⁶ 2005. évi CXXXIII. törvény

⁷ SzVMt. 14. §.

⁸ 374/2021. (VI. 30.) Korm. rendelet.

⁹ A Nemzeti Adó- és Vámhivatal által kiadott 3012/2018. útmutató, az áthárított általános forgalmi adóra vonatkozó levonási jog érvényesítéséről és annak adóhatósági ellenőrzése során figyelembe vett szempontokról.

* Ügyvéd, egyetemi oktató KRE-ÁJK BTI.

¹ 2012. évi C. Törvény 396. §.

² A VIES rendszer egy pénzügyi adat- és információcseré rendszer az Európai Unió tagállamai között.

³ 2017. évi LIII. törvény (Pmt.).

⁴ 2012. évi C. törvény (Btk.) 74/A. §.

kiemelt figyelemmel kell lenni. A szerződésben megállapított óradíjak tekintetében a Kúria több irányadó döntést is hozott, álláspontja szerint a kamarai ajánlás önmagában a szakmai szervezet által kidolgozott számítás eredménye, amely ezen tényről fogva viszonyítási alapul szolgálhat a törvényesen kialakítható megbízási díjra.¹⁰ A legfőbb bírói fórum másik döntésének indoklása alapján, az alvállalkozók a minimális kamarai óradíj 40–60%-át alkalmazták, ami lehetetlenné tenné működésüket, főként, ha eleget tesznek az adó- és járulékbefizetési kötelezettségüknek.¹¹

A vagyonvédelemre érvényes speciális szabályokon és jogalkalmazói elvárásokon felül általában is kijelenthető, hogy a cégekre és a mögöttük húzódó természetes személyekre jelentős kötelezettségeket és ezzel hatalmas felelősséget telepítenek az egyes adózási, számviteli, illetve egyéb ágazati jogszabályok, amely felelősségtelepítés már a büntetőjog területén is fellelhető, gondoljunk csak a költségvetési csaláshoz kapcsolódó felügyeleti vagy ellenőrzési kötelezettség elmulasztása¹² vagy a gazdasági adatszolgáltatási kötelezettség megsértése¹³ tényállásokra.

Azt is tényként kell elfogadnunk, hogy a vagyonvédelmi tevékenység rendszeressége és szervezethez – több személy, gyakran hierarchikusan összehangolt magatartása – miatt a költségvetési csalásnak minősülő áfa- és járulékcsalások számos esetben üzletszerűen,¹⁴ bünszövetségben,¹⁵ illetve bünszervezetben¹⁶ elkövetettnek minősülnek az ilyen jellegű működés, illetve bűncselekmény-elkövetés tipikus megjelenési formáiból fakadóan. A munkáltató, alvállalkozó cégek sorozatos változása, munkaerő szervezett „átjelentgetése”, a bérszámfejtés, könyvelés jellemzően egyező helye, formája, irányítói, a kommunikáció rejtett formája és az egyes szereplők alá-fölé rendeltsége általában az adócsalás szervezett, konspiratív jellegét támasztják alá. Ezen minősítő körülményeknek pedig komoly negatív következményei vannak, mint például a büntetési tételkeret jelentős emelkedése. Így gyakori, hogy akár pár tízmilliósi vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalások is 5–10 évvel,¹⁷ bünszervezeti minősítés esetén akár 5–20 évvel fenyegetettek is lehetnek.¹⁸

A vagyonvédelmi vállalkozások által elkövetett jellemző adókijátszási szisztémákból négyet emelnék ki:

1. Alvállalkozó jogellenes bevonása;
2. Munkerő-kölcsönző jogellenes bevonása;
3. Egyéb (nem vagyonvédelmi) szolgáltatásról szóló számla jogellenes befogadása;
4. Fekete bérfizetés.

A vagyonvédelmi tevékenységről befogadott számlák esetében a vevőnél áfa adónemben az adókülönbötet megállapításának feltétele, hogy az adóhatóság bizonyítsa, hogy a számlában szereplő gazdasági esemény 1. nem történt meg, vagy 2. nem a számlában szereplő felek között történt meg, vagy 3. a számlakiállító adókijátszásban vett részt, továbbá az adóhatóság kell, hogy bizonyítsa, hogy a 2. és 3. esetben erről a számlabefogadó tudott vagy tudnia kellett volna.¹⁹ Az Európai Unió Bíróságának gyakorlata alapján az egyes esetkörök más-más bizonyítási követelményt jelentenek az adóhatóság számára.²⁰ Az adóhatóság a vagyonvédelmi tevékenységről számlát befogadó cégeket marasztaló megállapításait jellemzően azzal indokolja, hogy a feltárt számlázási láncban szereplő számlakiállító nem rendelkezett a teljesítéshez szükséges személyi állománnyal, az alvállalkozó vagy a konzorcium bevonásának nem volt üzleti racionalitása,²¹ illetve a szállító partner legálisan kigazdálkodhatatlan áron vállalta a munkát. Az adóhatóság mind áfa, mind a munkáltatást terhelő közterhek tekintetében marasztalja a számlabefogadó, vevő céget, ha azt állapítja meg, hogy a munkát végző személyek tényleges munkáltatója a számlában vagyonvédelmi szolgáltatást igénybe vevő cég. Ennek az az oka, hogy a munkáltatót terhelő közterheket a tényleges munkaviszony alapján kell meghatározni. A tényleges munkáltató személyét pedig a munkaviszonyhoz szükséges munkajogi elemek fennállása alapján kell megállapítani.²² Ha pedig a számlában vevőként feltüntetett cég a munkavállalók tényleges munkáltatója akkor erről a tevékenységről nem fogadhat be jogszerűen számlát sem. Az adóhatóság a munkaviszony megállapításánál többek között

¹⁰ Kúria Kfv. 35.354/2020/5.

¹¹ Kúria Kfv. 35.260/2016/10.

¹² Btk. 397. § A gazdálkodó szervezet vezetője, ellenőrzésre vagy felügyeletre feljogosított tagja vagy dolgozója, ha a felügyeleti vagy az ellenőrzési kötelezettség teljesítését elmulasztja, és ezáltal lehetővé teszi, hogy a költségvetési csalást a gazdálkodó szervezet tagja vagy dolgozója a gazdálkodó szervezet tevékenysége körében elkövesse, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

¹³ Btk. 409. § (1) A gazdálkodó szervezet vezető állású személye, aki közreműködik abban, hogy

a) a gazdálkodó szervezetet a székhelyén, telephelyén vagy fióktelepén ne legyen fellelhető, b) közhitelű nyilvántartásba olyan személy kerüljön a gazdálkodó szervezet képviseletére jogosult személyként bejegyzésre, akinek a lakóhelye vagy tartózkodási helye ismeretlen, illetve ismeretlennek minősül, vagy

c) közhitelű nyilvántartásba a gazdálkodó szervezet tulajdonosaként olyan személy vagy gazdálkodó szervezet kerüljön bejegyzésre, akinek a lakóhelye vagy tartózkodási helye ismeretlen vagy ismeretlennek minősül, illetve amely a székhelyén, telephelyén vagy fióktelepén nem lelhető fel, vagy aki, illetve amely nem a tényleges tulajdonos, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki közhitelű nyilvántartásba bejegyzendő, gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó adat, jog vagy tény bejelentését, illetve ilyen adat, jog vagy tény változásának bejelentését elmulasztja, ha a bejelentési kötelezettséget jogszabály írja elő, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

¹⁴ 459. § (1) 28. üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

¹⁵ Btk. 459. § (1) 2. bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten kívül követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlte, de nem jön létre bünszervezet.

¹⁶ Btk. 459. § (1) bünszervezet: legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése;

¹⁷ Btk. 396. § (5) A büntetés öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés, ha b) a különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalást bünszövetségben vagy üzletszerűen követik el.

¹⁸ Btk. 91. § (1) Azzal szemben, aki a szándékos bűncselekményt bünszervezetben követte el, a büncselekmény büntetési tételének felső határa a kétszeresére emelkedik, de a huszonöt évet nem haladhatja meg.

¹⁹ 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény, az Áfa tv. 120. §-ához, az áfa adólevonási jogról és a számlák fiktívításának eseteiről.

²⁰ Dr. Molnár Gábor Miklós álláspontja szerint: Az utóbbi években az adólevonási joggal kapcsolatos hazai gyakorlatot a nemzeti és az európai megközelítés küzdelme határozza meg. ANAV a bizonyítási teher tekintetében a számlabefogadóra, az EUB pedig az adóhatóságra mutatott. Ezzel párhuzamosan a hazai adóhatósági gyakorlat aránytalanul kiterjesztette, míg az európai feljogosított keretek közé szorította a számlabefogadó másért való felelősségét. (MOLNÁR GÁBOR MIKLÓS: A költségvetési csalás bizonyításának egyes kérdései, *De iuris peritorum meritis* 17., 70 Studia in honorem Mihály Tóth, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar Budapest, 2021. 350. oldal).

²¹ Az EUB C-611/19. szám, Crewprint Kft. kontra NAV Fellebbviteli Igazgatósága, valamint a C-610/19. szám, Vikingo Fővállalkozó Kft. kontra NAV Fellebbviteli Igazgatósága döntéseiben ismét rámutatott az adóhatóság és a nemzeti bíróságok jogsértő gyakorlatára a számlabefogadó cégek felelősségének objektívizálása tekintetében. Ezen döntések a vagyonvédelmi tevékenység tekintetében is kötelező iránymutatást adnak a nemzeti jogalkalmazók számára.

²² Kúria Kfv.35.625/2016/7, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.32.717/2018/38.

a munkavállalók nyilatkozataiból indul ki, melyből megállapítható, hogy a munkavállalót ki vette fel, kitől kapta az utasításokat, ki engedte el szabadságra, kitől kapta a fizetését, ki rúgta őt ki stb. További terhelő bizonyíték lehet az alvállalkozó cég ügyvezetőjének vagy más közreműködőjének a nyilatkozata, hogy be tud-e számolni és milyen mélységben a munkáltatás és a vagyoni védelmi tevékenység részleteiről. Egyéb terhelő körülmény, ha az alvállalkozóhoz átjelentett munkavállalók korábban a vevő cégnél voltak munkaviszonyban, ahogy a formális munkáltatók állandó változása is.

Az alvállalkozó jogellenes bevonása kapcsán kiemelendő, hogy az SzMt.-ben tilalmazott „szubalvállalkozói” közreműködés (alvállalkozói lánc) érdekében számos esetben találkozott a joggyakorlat a színlelt konzorciumok problémájával, amely konstrukciók tipikus célja a jogszabály megkerülése, a „szubalvállalkozói” szint palástolása volt. Ezeket az eseteket az eljáró hatóságok minden esetben a csalárdság egyértelmű jelének tekintették és terhelő bizonyítékként vették figyelembe.

A munkaerő-kölcsönző bevonásának kockázata, hogy az adóhatóság megállapítja, hogy a munkaerő tényleges, illetve kizárólagos munkáltatója a kölcsönvevő vállalkozás és ennek eredményeként a munkáltatással járó közterhek tekintetében tesz megállapítást. Ennek tipikus bizonyítéka, hogy a kölcsönző cég vezetői, közreműködői nem tudnak részletesen beszámolni a kölcsönzés körülményeiről, esetleg beismerik, hogy strómanok, a munkavállalók pedig nem is ismerik az őket kölcsönadó cég vezetőit, közreműködőit, illetve a kölcsönző cég tényleges működésére semmilyen adat nincs.

Az egyéb (nem vagyoni védelmi) tevékenységről szóló számla jogellenes befogadásának tipikus formája, hogy a vagyoni védelmi vállalkozás saját tevékenységét egy külső cég színlelt bevonásával ellenőrizteti vagy „papíron” eszközöket bérel²³. Ahogy korábban is említésre került, a befogadott számlák esetében a vevőnél áfa adónemben az adóhiány megállapításának feltétele, hogy az adóhatóság bizonyítsa, hogy a számlában szereplő gazdasági esemény 1. nem történt meg, 2. nem a számlában szereplő felek között történt meg, 3. a számlakiállító adókijátszásban vett részt, továbbá az adóhatóság kell, hogy bizonyítsa, hogy a 2. és 3. esetben erről a számla befogadó tudott vagy tudnia kellett volna.

A feketebérek fizetése minden gazdasági szektort jelentősen érintő probléma. Formái a be sem jelentett vagy a kevesebb bejelentett munkavállalók esetei. Bizonyítása egyszerűen a munkavállalók nyilatkoztatásával történik: Ki a munkáltatója? Mennyit keres „papíron”? Mennyit keres valójában? A feketebérek problémája minden esetben túlmutat a munkáltatás terhelő közterhek problémáján, hiszen honnan van pénze a cégnek a feketebérek kifizetésére? A házi pénztárból? Fiktív számlák befogadásából? Eltitkolt bevételből? Mely észszerűen felmerülő kérdések további vizsgálódáshoz vezethetnek.

A büntetőjogi felelősség megállapításához a büntetőeljárásban szükséges bizonyítani az adóelkerülésben részt vevő természetes személy szándékos bűnösségű közreműködését. Áfacsalás (áfára elküvetett költségvetési csalás), ha a befogadott számla mögött semmilyen gazdasági esemény nincs, vagy a számla befogadója

tudott arról, hogy nem a részére számlát kiállító cég végezte el a tevékenységet vagy a számla befogadója tudott arról, hogy a számlakiállító adókijátszásban vett részt.²⁴ A munkáltatást terhelő, közterhekre elküvetett költségvetési csalás, ha számla kiállítója helyett (munkaerő-kölcsönző vagy alvállalkozó) a munkavállalók tényleges munkáltatója a számla befogadója. A szándékos bűnösség bizonyítása ennél az esetenél nem okoz különösebb gondot (ahogy a feketebérek esetében sem), hiszen a tényleges munkáltató tisztában van azzal, hogy a munkajogi elemek az ő cégével valósulnak meg (munkaerő felvétele, utasítása stb.) és, hogy ez mekkora vagyoni hátrányt okoz a költségvetésnek. Kijelenthető tehát, hogy a fenti esetekben az adóigazgatási eljárásban feltárt adóhiány megállapítását és a költségvetési csalásban érintett természetes személy elítélését csak egy vékony határmezsgye választja el, ami a szándékos bűnösségű közreműködés, melyre a hatóság az ügy körülményeiből vonnak le következtetéseket.

A hatóságok mind adóügyekben, mind büntetőügyekben gyanús, illetve terhelő bizonyítékként tekintenek az alábbi körülményekre:

- Szerződéskötés új, referencia nélküli, illetve székhelyszolgáltatást igénybe vevő céggel vagy olyan céggel, akinek nincs meg a teljesítéshez szükséges személyi állománya.
- Szerződéskötés a SzVMt., illetve más szabály előírásait sértő, illetve azokat kijátszó módon.
- Szerződés kötés legalísan kigazdálkodhatatlanul alacsony, illetve a szakmai ajánlást meg sem közelítő óradíjon.
- Az alvállalkozó, illetve konzorciumi partnerek jellemzően nem fizetnek közterheket, gyorsan cserélődnek, látható tevékenységük nincs, sokszor elérhetlenné válnak.
- Az alvállalkozó, illetve konzorciumi partnerek vezetői és közreműködői a munkákról érdemben nem tudnak beszámolni, illetve elérhetetlenek, szakmai képzettségük, tapasztalatunk nincs, szerb, ukrán stb. állampolgárok, akik egyszer vagy egyszer sem jártak Magyarországon.
- A munkaerő a fővállalkozó cégből a partner céghez kerül átjelentésre, illetve a partner cégek között kerül „átjelentésre”.
- A munkavállalók a munkáltatójuk személyéről és tevékenységéről nem tudnak érdemben beszámolni.
- A láncolatban jelentős készpénzfelvételek vannak, melyek sorsa ismeretlen.

A felsorolás példálózó jellegű és egyes körülmények önmagukban még nem feltétlenül jelentik azt, hogy az érintett céget vagy a mögötte tevékenykedő természetes személyt a hatóságok marasztalni fogják. Azonban tényként kell elfogadunk, hogy mind az adóhatóság, mind a nyomozó hatóságok gyanakvó szemmel vizsgálják ezeket a tüneteket és azokat a cégeket, illetve az ezekben közreműködő természetes személyeket, amelyek partnerei „hadilábon állnak” az adózással. Az ilyen gyanús körülmények alapján meginduló büntetőeljárásokban a nyomozó hatóságoknak hatékony eszközeik vannak a költségvetési csalások felderítésére, illetve bizonyítására.²⁵ A lehallgatások,

²⁴ Az adójogi marasztaláshoz (adóhiány megállapításához) elégséges, hogy az adóhatóság a számlabefogadó gondatlanságát igazolja.

²⁵ A költségvetési csalások felderítése és bizonyítása kapcsán lásd bővebben: Fodor Balázs Gábor: *Bizonyítás és bizonyítékok költségvetési csalások esetében*. (Gazdasági bűnözés 2021 konferencia előadásainak szerkesztett változata, szerkesztette.: DOMOKOS Andrea, Károli Gáspár Református Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar, Budapest, 2022. 107–148. oldal)

²³ A vagyoni védelmi cégek sok esetben a működésükbe illő – de a gyanú elkerülése érdekében nem alvállalkozói – szolgáltatásról fogadnak be fiktív számlákat adóterhek csökkentése érdekében.

kutatások, rejtett figyelések vagy az újnak mondható, de gyorsan terjedő terhelti együttműködést jutalmazó jogintézmények²⁶ eredményessége vitathatatlan. Ezen eszközökkel az adókijátszó hálózatok jó eredménnyel felderíthetők és az egyes szereplők büns közreműködése is jó eséllyel bizonyítható.²⁷

Kijelenthető tehát, hogy az adókijátszásban érintett cégek és személyek adójogi és büntetőjogi marasztalásának valószínűsége az utóbbi években jelentősen nőtt. Amely tendencia köszönhető az adóhatóság informatikai fejlesztéseinek (Big Data)²⁸ a banki compliance tevékenység fejlődésének, a jogszabályok és a joggyakorlat felelősségtelepítő irányának, illetve a hatóságok hatékony felderítő és bizonyítékgyűjtő tevékenységének. A „lebukás”, illetve marasztalás esélyének növekedé-

sén felül a várható vagyoni és személyi szabadságot érintő szankciók jelentős súlyosbodása is tapasztalható. A költségvetési csalással érintett cégekkel és természetes személyekkel szembeni vagyoni szankciók, mint az adóbírátság,²⁹ a pénzbüntetés,³⁰ a vagyonelkobzás³¹ és a pénzbírátság³² alkalmazási köre és mértéke is folyamatosan növekszik. A vagyoni szankciók eredményes végrehajtása érdekében elrendelt vagyonbiztosítási intézkedések³³ száma és mértéke is emelkedik. Az adócsalás miatt szabadságvesztés-büntetésre ítéletek száma és a büntetések mértéke is egyre nő. Kijelenthető, tehát, hogy napjainkban az adókijátszás – különös hangsúllyal az olyan közismerten mérgezett ágazatokban, mint a személy- és vagyonvédelem – jó eséllyel súlyos következményeket von maga után.

Online: https://drfodorbalazsgabor.hu/wp-content/uploads/2022/10/gazdasagi_bunozes_2021.pdf

²⁶ A büntetőjogi felelősségre vonás elkerülésének kilátásba helyezése (Be. 279. §), feljelentés elutasítása (Be. 382. §), az eljárás megszüntetése (Be. 399. §), egyezség a bűnösség beismeréséről (Be. XLV. Fejezet), feltételes ügyészi felfüggesztés (Be. XLVII. Fejezet), mértékes indítvány [Be. 422. § (3) bekezdése].

²⁷ Egy számlagyár esetében elég egy-két személy részletes, feltáró együttműködését jutalmazni ahhoz, hogy teljes képet kapjunk az egész számlagyár működéséről és az egyes szereplők bűnösségéről.

²⁸ A „big data” kifejezés a nagy mennyiségű adat elektronikus gyűjtését, tárolását és feldolgozását jelenti. Az adatok az olyan eszközökből származnak, mint például az ügyfélkapu, a cégkapu, az e-beszámolók, az e-cégjegyzékek, az eSZJA, az e-bevallások, az összesítő jelentések, az online pénztárgépek, a valós idejű számla-adatszolgáltatás, a VIES, az EKAER és a nemzetközi adóhatóságok hasonló adatgyűjtései.

²⁹ Adóbírátság, Art. XXIX. Fejezet.

³⁰ Pénzbüntetés, Btk. 50–51. §.

³¹ Vagyonelkobzás, Btk. 74–76. §.

³² Pénzbírátság, Jszbt. 6. §.

³³ Adóigazgatási eljárásban: Ideiglenes biztosítási intézkedés, biztosítási intézkedés (Air. 82-84. §). Büntető eljárásban: lefoglalás, zár alá vétel (Be. I., LI. Fejezet).